

opusdei.org

Musíme sa starať o periférie

7. júla, v posledný deň návštevy Portugalska, mal prelát besedy s dvomi veľkým skupinami ľudí z prelatury, v sále Cupertino de Miranda Foundation, v meste Porto.

17.07.2017

**Pastoračná návšteva preláta Opus
Dei v Portugalsku**

Utorok, 4. júla

Po návšteve Madridu odcestoval prelát Opus Dei do Portugalska, kde strávil niekoľko dní s veriacimi Diela v tejto krajine. Jeho prvou zastávkou bola svätyňa vo Fatime.

V januári po volebnom kongrese vyjadril Monsignor Fernando Ocáriz túžbu pred regionálnym vikárom Portugalska navštíviť Fatimu v roku stého výročia zjavenia Panny Márie svätým Jacinte a Franciscovi a sestre Lucii.

Včera, 4. júla, pricestoval do tejto mariánskej svätyne z Madridu o štvrtej hodine popoludní, kde ho už očakával regionálny vikár Opus Dei v Portugalsku, otec José Rafael Espirito Santo. Stretol sa s Fernandom a Ritou, portugalským manželským párom a ich deťmi. Víkala ho tiež skupinka kňazov prelatury a ďalší veriaci, vrátane chorých.

V *Capelinha* položil kyticu kvetov k nohám Panny Márie Fatimskej a na pol hodinu sa ponoril do modlitby.

Zapálil tri sviece pred Pannou Máriou: na dvoch bol nápis *Omnes cum Peter ad Iesum per Mariam* (Všetci, s Petrom k Ježišovi, prostredníctvom Márie) vyrytý tým istým kaligrafickým štýlom aký rád používal sv. Josemaría s týmto jeho obľúbeným citátom, a na tretej bol modrý nápis *Consummati in unum* (Dokonale jedno).

Pred cestou po Portugalsku sa stretol s niekoľkými manželskými párami. Pohovoril si aj so skupinou študentov, ktorí robia dobrovoľnícku prácu v jednom centre pre postihnutých a v domovoch dôchodcov v blízkosti svätyne.

Večer pricestoval do konferenčného centra Enxomil, kde pobudne niekoľko nasledujúcich dní.

Streda, 5. júla

V stredu, 5. júla, sa v konferenčnom centre Enxomil stretol Monsignor Fernando Ocáriz na 45 minút so skupinou kňazov z rôznych diecéz, kňazov prelatury a seminaristov.

Povzbudil kňazov, aby boli kňazmi na 100%. Nájdime v sebe silu kázať slovo Božie, ktoré je vždy účinné. A majme predovšetkým veľký a stále rastúci záujem, napriek únave, ktorá sa môže niekedy objaviť, záujem o Eucharistiu.

Zdôraznil tiež dôležitosť bratstva medzi kňazmi: „musíme opravdivo milovať svojich bratov, kňazov. A nakoľko to len môžeme, máme im pomáhať a umožniť im, aby nám pomáhali.

Jeden z prítomných sa preláta spýtal, ako dobre kázať vtedy, keď si

myslíme, že poslucháči sú lepší ako samotný kazateľ. Prelát odvetil, že dobrou pomôckou je „kázať sebe samému. Teda, keď kážeme, snažíme sa modliť sa, nielen nejaký abstraktný, teoretický prejav bez ohľadu na jeho krásu. To, čo hovoríme, sa vzťahuje v prvom rade na mňa, lebo to potrebujem. Keď je to úprimné, a malo by to také byť, potom netreba mať žiadne obavy pri kázni.“

Na tomto stretnutí boli diskutované aj ďalšie témy: význam jednoty medzi kňazmi, s biskupom diecézy a pápežom, pastoračná starostlivosť o rodiny, modlitba ako najúčinnjšia pastoračná metóda, potreba uvedomiť si Božiu lásku voči nám, neotrasiteľný základ radosti, aj uprostred veľkých ťažkostí.

Monsignor Fernando Ocáriz sa pozdravil s viacerými prítomnými, medzi nimi aj s Tiagom,

seminaristom z Bragy, ktorý je postihnutý progresívnou slepotou od detstva, ako dedičnej choroby, a ktorý sa pripravuje na kňazstvo s pomocou nových technológií a pomáha mu tiež slepecký pes.

Stretnutia v Oporto

Popoludní prelát zasadil dub v záhrade konferenčného centra Enxomil a mal 2 stretnutia s členmi Opus Dei. Na prvom stretnutí Paula, ktorá pravidelne cestuje na Azorské ostrovy, mu venovala obraz Panny Márie Nádeje. Ďalší účastník rozprával o dobrovoľníckej aktivite portugalských univerzitných študentov, ktorá sa má uskutočniť v auguste na Kapverdoch.

Monsignor Fernando Ocáriz sa tiež stretol s tromi z prvých žien v Diele v Portugalsku: s Juditou, Guilherminou a Glóriou. Rozprával sa s Luísom a Maríou José, manželmi, ktorí prišli aj so svojimi deťmi. Najstaršia Luísova

dcéra povedala, že pri príležitosti storočnice zjavení Panny Márie vo Fatime, sa so svojimi priateľmi rozhodli venovať Bohu sto ružencov, sto hodín štúdia a sto hodín modlitby pred svätostánkom.

Večer potom v centre Opus Dei v Porto, dal prelát prednášku, v ktorej komentoval svoj pastoračný list, ktorý poslal veriacim prelatury vo februári. Zdôraznil naliehavosť spoznávania Krista, čo je najlepšia cesta ako spoznávať Boha. Poukázal na to, že vernosť viere, Cirkvi a vlastnému povolaniu, je vždy vernosťou Kristovi. Preto je dôležité „pamätať, čo sv. Pavol hovorí: pre mňa žiť je Kristus, byť Kristom“.

Pred návratom do konferenčného centra Enxomil sa porozprával so skupinou stredoškolákov. Jeden z nich spomínal silný požiar, ktorý mal ničivé následky v strede Portugalska pred dvomi týždňami a spôsobil 60

úmrtí. Spýtal sa preláta, ako možno prijať utrpenie. Monsignor Fernando Ocáriz mu v odpovedi naznačil, že treba rozlišovať utrpenie, ktoré je zapríčinené prírodnou katastrofou a utrpením, ktoré je spôsobené slobodnou voľbou. „Je to tajomstvo, ktoré nedokážeme celkom chápať“, povedal, „ale z Kríža Ježiša Krista môžeme vždy čerpať istú útechu. Na Kríži je to Boh, ktorý chce prejsť utrpením a odvtedy, istým spôsobom, utrpenie môže byť premenené na spásu, prostredníctvom lásky.“

Štvrtok, 6. júla

V tretí deň návštevy Portugalska mal prelát stretnutie s Monsignorom Antóniom Frnciscom dos Santosom, biskupom Porta a niekoľkými rodinami členov Opus Dei.

Dopoludnia Monsignor Fernando Ocáriz, sprevádzaný regionálnym vikárom Josém Rafaelom Espírito Santom, odcestoval do biskupského paláca v Porto, aby sa stretol s biskupom Antóniom Franciscom dos Santosom. Konferenčné centrum Enxomil sa nachádza v jeho diecéze.

Popoludní mal prelát stretnutie s členmi Diela, ktorí mu venovali tenisovú raketu – šport, ktorý hrá – vyzdobenú portugalskými symbolmi. Medzi prítomnými boli ľudia, ktorí začínali prácu Opus Dei v Portugalsku v roku 1951. Monsignor Ocáriz prijal tiež niekoľko rodín, a povzbudil ich, aby boli príkladom kresťanského života.

Na záver tohto dňa mal viacero stretnutí so skupinami mladých ľudí v športovej hale školy Horizonte v Gaii. Nástupca sv. Josemaríu hovoril o evanjelizačných výzvach z

pastoračného listu, ktorý napísal veriacim Opus Dei vo februári.

Mal tiež príležitosť stretnúť sa so skupinou ľudí, ktorí sa zasadzujú o výstavbu mládežníckeho klubu Colina v meste Braga.

Piatok, 7. júla

Pred niekoľkými stovkami ľudí pripomenul Monsignor Fernando Ocáriz potrebu postaviť osobu Ježiša Krista do stredu nášho kresťanského života a do centra nášho evanjelizačného úsilia.

Vo všetkých životných situáciách „majú byť naše postoje postojmi Ježiša Krista. S modlitbou a s Eucharistiou, lebo v Eucharistii sa stávame tým, čo prijímame.“ Vo svätej omši, v každej svätej omši, „sa dokonáva vykúpenie sveta“.

Jeden z asistentov sa spýtal Monsignora Ocárizu, ako zabezpečiť, aby nevyhnutné nezhody, ktoré vznikajú pri správe apoštolských projektov sociálneho charakteru, nenarušili jednotu a súlad medzi ľuďmi. Prelát pripomenul, že jednota je veľkým dobrom, je znamením života a mali by sme o ňu prosiť, lebo je darom Božím. Okrem toho aj dal radu sv. Josemaríu: „Je lepšie zhodnúť sa na prijateľnom riešení, než sa previniť voči láske“, čo pripomína aj ľudové príslovie: „To najlepšie je nepriateľom dobra“. V situáciách, keď je ohrozená láska, uzavrel prelát, je najlepšie ustúpiť.

Storočná Isabel povedala prelátovi, že sa narodila v roku zjavení vo Fatime, a teraz sa chce len poďakovať Bohu za svoju rodinu: deti, vnúčence, pravnúčence a jedného prapravnuka.

Jedná zdravotná sestra sa spýtala Monsignora Ocárizu, ako vykonávať svoju prácu s kresťanským duchom. „Nech ťa chorí vždy vidia šťastnú“, odpovedal, „vydávaj svedectvo svojou radosťou. Potom im budeš môcť rozprávať o Ježišovi Kristovi, ktorý je dôvodom tvojej radosti. Slovom pápeža jej poradil, aby „hľadala v chorých ,trpiace telo´ Krista“.

Gisela má niekoľko detí s chronickými chorobami a pričínala sa o vznik združenia rodín v podobnej situácii. Prelát jej poradil, aby sa na tieto deti pozerala ako na Bohom obľúbené deti a poďakovala sa Pánovi, že ich môže mať vo svojej blízkosti.

Ďalšia otázka sa týkala výzvy pápeža Františka ísť na periférie sveta. Monsignor Ocáriz vysvetlil, že existujú materiálne periférie, oblasti biedy, a duchovné periférie: samota,

niekedy aj vo vlastnej rodine,
nevedomosť. „Musíme sa starať o
všetkých“, povedal. Spomenul, že
Svätý Otec ho vyzval, a
prostredníctvom neho všetkých
veriacich Diela, „aby sa venovali
rozsiahlej periférii strednej vrstvy
spoločnosti, ktorí síce majú
existenčné prostriedky, ale sú tak
ďaleko od Boha“, bez toho, aby sme
zabúdali na materiálne periférie.

Počas týchto popoludňajších
stretnutí, podobne ako pri všetkých,
ktoré mal v Portugalsku, pripomenul
pápežovu žiadosť, aby sme sa modlili
za jeho osobu a úmysly.